

Zima 2021

PREŠERNE NOVICE

glasilo OŠ Franceta Prešerna Maribor

KAZALO

UVODNIK

NAGOVOR RAVNATELJA

BOŽIČNI PRISPEVKI

MALO TEGA, MALO ONEGA

UVODNIK

Dragi bralec, draga bralka Prešernih novic!

Pred tabo je nova, božično-novoletna številka glasila in vabim te, da jo prebereš. Strani te popeljejo v 3. december, ko je dan potekal v znamenju dejavnosti, ki smo jih poimenovali Izdelajmo darilca sreče. Na ta dan je vsak razred po svojih zamislih in željah okrasil matično učilnico in si popestril dan. Cilj tega dne je bil, da se imamo lepo, da vsaj malo pozabimo na trenutno situacijo in se zabavamo. Tako so nekateri razredi peli, plesali ali si ogledali kak film.

V tem adventnem času pa se nam porajajo tudi vprašanja, kaj nam predstavlja božič, kako ga želimo preživeti, kako presenetiti brata, sestro, očeta, mamo, prijatelja, dedka, babico. Spomnimo se tudi tistih, ki iz različnih razlogov ne morejo preživeti božiča v krogu svojih najdražjih.

Kakorkoli, božič je čas toplih objemov, iskrenih nasmehov, lepih presenečenj, je pa tudi čas miru, ljubezni in veselja. Naj torej velja, da bodo prazniki čim lepši. Cenimo drobne stvari, bodimo človek človeku, prisluhnimo drug drugemu in si namenimo kakšno spodbudno besedo, morda tudi lepo misel.

Jasmina Blažič, urednica Prešernih novic

NAGOVOR RAVNATELJA

Spoštovani učenci, starši in sodelavci.

Tako kot smo si želeli, nam je pred prazniki uspelo izdati še drugo, praznično številko šolskega glasila. Upam, da si boste vzeli čas in jo prelistali.

Vsem skupaj želim mirne in brezskrbne praznične dni.

Pazimo nase in na vse okrog nas.

Ravnatelj, Damjan Pihler

BOŽIČNI PRISPEVKI

Učenci 1. a razreda si v letu 2022 želijo:

Da bi še naprej hodili v šolo in se s sošolci dobro razumeli.

Da bi lahko še naprej gradili in ustvarjali gradove iz lesenih kock.

Da bi še kdaj dobili za malico čokoladni namaz, za kosilo pa palačinke in sladoled.

Da bi vsi sošolci dobro računali do 10, brali in pisali.

Da bi bili vsi ljudje zdravi in se veliko smejali.

Razredni adventni koledar 2. a razreda - Majhna vsakodnevna presenečenja nam pričarajo nasmeħ na obrazu.

V 2. d smo adventni koledar ustvarili z lepimi željami in s prijaznimi mislimi. Zapisali smo ...

V mesecu decembru si želim:

veliko prijateljev,

zdravje,

igro,

sneg,

prijazne sošolke in sošolce,

uspeh pri učenju.

Vsak dan ob praznični glasbi z veseljem odpremo in preberemo novo željo in se ob tem še malo posladkamo

3. b razred

3. c razred

Mesec december, mesec čarobnosti, ki smo ga z učenci 4. razredov obeležili tako, da smo na 2. tehniški dan **IZDELAJMO DARILCA SREČE** izdelali vsak svoj svečnik čarobnosti iz slanega testa in navihane snežake, ki bodo krasile decembrsko pravljico.

TEHNIŠKI DAN

Tehniški dan je bil zabaven, ker smo izdelovali okraske in darilca sreče, zraven pa smo poslušali glasbo, se zabavali, pogovarjali, hecali, smejali. Izdelovali smo tudi verige iz časopisnega papirja. Najboljši del je bil, ko smo vse združili v eno, ki je bila tako dolga, da smo obkrožili ves razred.

Na konci tehniškega dne smo bili ponosni na vse, kar smo naredili.

Nina Grahovac, 5. a

TEHNIŠKI DAN: IZDELAJMO DARILCA SREČE

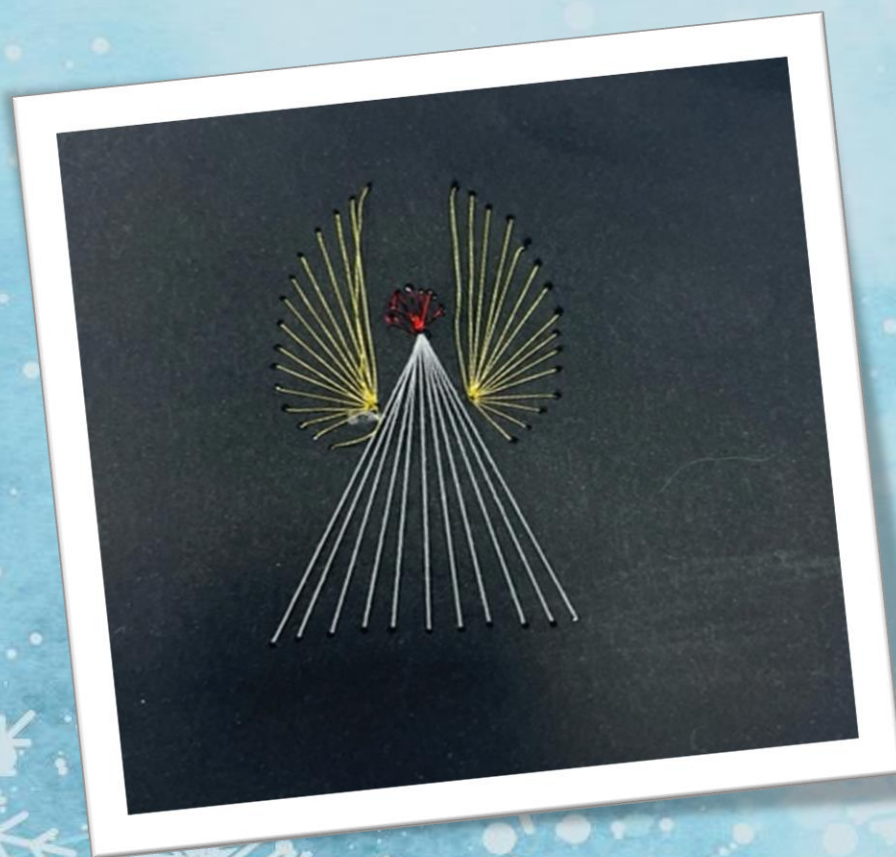
V petek, 3. 12. 2021, smo imeli tehniški dan. Delali smo različne stvari na temo zime in praznika božiča.

Iz stiropornih kroglic smo naredili snežake. S pomočjo svetlečih niti smo izdelali božične voščilnice. Za to smo uporabili motiv angelčka in dva različna motiva smrečic. Iz belega papirja smo izdelali zimsko pokrajino, snežake, snežinke, drevesa in z njimi okrasili okna učilnice in hodnika. V razredu smo tudi postavili in okrasili smrečico.

Zelo rada ustvarjam, zato mi je bil ta tehniški dan zelo všeč. S sošolci in sošolkami smo se zelo zabavali. Naš razred je zdaj lepo praznično okrašen.

Sofija Žist, 5. b

TEHNIŠKI DAN

Stvari za tehniški dan smo pripravili že veliko pred dnevom dejavnosti. Pri urah likovne umetnosti smo z modelčki izrezovali modelirno maso, izdelovali smo tako imenovane »piškotke«. Do tehniškega dne so se posušili. Ko je napočil petek, smo prinesli še trakove, flomastre ter ostale potrebščine za izdelavo. Razdelili smo se v štiri skupine. Vsaka skupina je izdelovala svoje stvari: škatlo za okraske, okraske, snežinke iz papirja, lučke za okrasitev razrednih oken in hodnika.

V skupini, kjer sem bila jaz, smo najprej izdelovali škatle iz kartona, ki smo jih okrasili s flomastri. Nato smo pobarvali piškotke. Ko so se malo posušili, smo skozi luknjice navezali trakove. Tako so nastali okraski, zložili smo jih v škatlo. Ko smo barvali lučke, smo morali močno pritiskati z barvicami, da se je dobro videlo. Na žalost v moji skupini nismo uspeli narediti snežink iz papirja. Ampak za to bo še čas.

Sara Gradin, 5. c

TEHNIŠKI DAN: IZDELAJMO DARILCA SREČE

Pa je tukaj praznični december. Poln topline, veselja, sreče in ljubezni. Ob tej priložnosti smo v 6. d razredu izdelali okraske za učilnico, smrečice in snežinke, dobili pa smo tudi čisto pravo majhno smrečico, ki bo rasla z nami. S pomočjo učiteljic smo si izdelali še vsak svoj povsem unikaten koledar za prihodnje leto. K dobremu vzdušju je prispevala tudi praznična glasba.

Kljub času, v katerem živimo, moramo ostati optimistični.

Zala Kostanjevec, 6. d

Izdelki učencev 6. d

BOŽIČNI DAN DEJAVNOSTI

V petek, 3. 12. 2021, je na šoli potekal dan dejavnosti. Učenci smo imeli ta dan pouka prosto, saj smo okraševali učilnice svojih razredov.

S seboj smo prinesli različne okraske, ki smo jih imeli doma; na primer lučke, trakove, izdelane okraske ... Našemu razredu je bilo naročeno, da v šolo prinesemo prtičke z božičnimi motivi. Te smo nalepili na osnove iz kartonov in dobili smo kroglice z motivi. Obesili smo jih na vrvice in pritrdili na okna. Naredili smo jih zelo veliko, seveda pa nismo pozabili okrasiti hodnika. Izdelali smo tudi nekaj majhnih papirnatih snežink, ki so našle svoj prostor na oknih. Imeli smo tudi barvne in bele lučke, ki smo jih napeljali po razredu. Med okraševanjem smo poslušali božične pesmi, ki so pričarale pravo božično vzdušje.

Po okraševanju učilnice smo se udobno namestili in si ogledali zanimiv film, ki je trajal približno 1 uro. Bil nam je še posebej všeč, saj so ga v večini posneli otroci, stari približno toliko kot mi.

Za zaključek dneva dejavnosti bi naj pisali apele, vendar bomo to dejavnost nadaljevali kakšno drugo uro. Vsako leto nam predstavijo vsaj dvanajst oseb, med katerimi so tudi otroci. Naši apeli lahko pripomorejo, da te osebe oprostijo zapora ali prejmejo opravičilo od določenih oseb.

Na tej točki se je zaključil naš dan dejavnosti, ki nam je bil zelo všeč, še posebej zato, ker ni bilo pouka. Vzdušje pa je bilo še toliko bolj veselo, saj so nas zunaj pričakale zasnežene ulice.

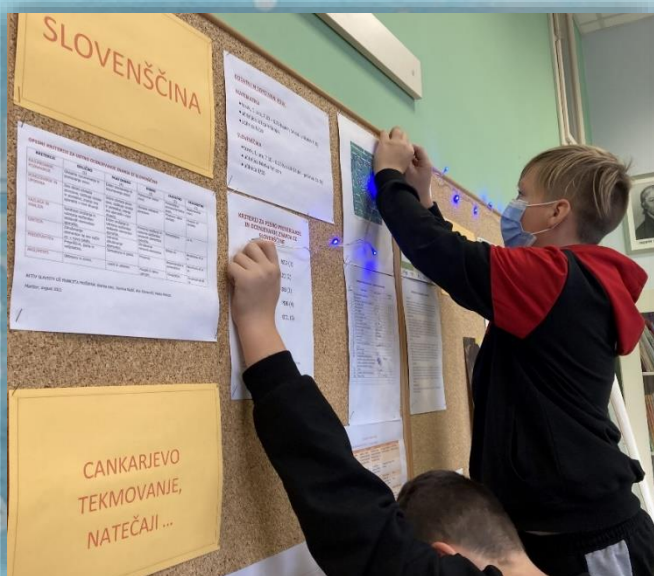

Zala Zemljak, 7. b

Dan dejavnosti, 3. 12. 2021, v 7. D

DOBRODOŠLI V NAŠI BOŽIČNO-NOVOLETNI USTVARJALNICI!

In na koncu: piškoti letijo v nebo ...

Učenke in učenci 7. D vam želimo lepe praznike!

Medeni Poljubčki

SESTAVINE

- 2 jajci
 - 15 dag kostanjevega medu
 - 1/4 žlice jedilne sode
 - 10 dag orehov
 - Limonina lupina
 - cimet po okusu
 - zmelati dišeči klinčki
 - 20 dag moke
- maslo in peki papir za pekač

SERVIRANJE

Serviramo jih z sladkorjem v prahu

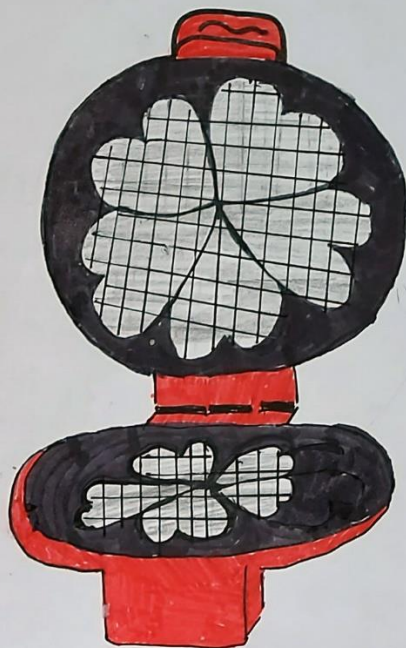
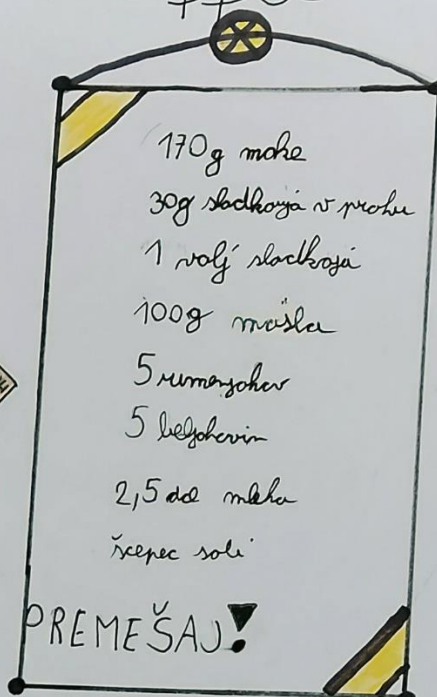
POSTOPEK

- Moko presujemo na desko in jo zmešamo s sodo, nato ji dodamo sladkor, orehe in začimbe.
- Vse dobro premešamo, dodamo vročega medu in jajci ter zagnetemo testo, ki naj počiva eno uro.
- Iz tega napravimo kroglice in jih spečemo na pomaščenem pekaču v srednje vroči pečici.

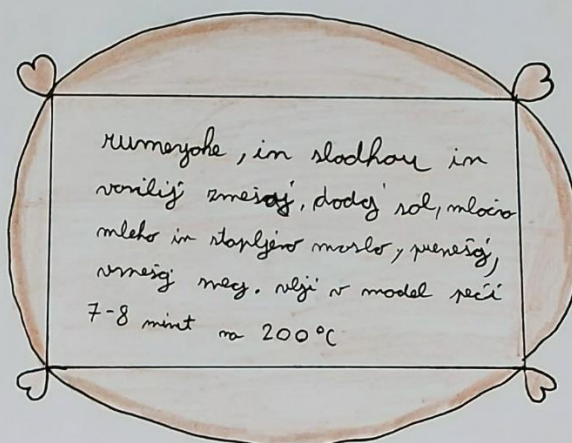
Nina Tement, 8. a

Belgijski Waffli

Alex M.D

Na waffle lahko damo -

- nutelo
- smetana
- mamic
- govorar sirove
- kisle smetane

DAN V BOŽIČNEM DUHU

Dne 3. 12. 2021 smo se, tako kot ostali razredi, tudi učenci 8. c razreda izognili pouku. Namesto pouka so bile namreč predvidene delavnice, kjer bi si kot razred sami okrasili učilnico po svojih željah. V šolo smo prišli ob 9.30 in ker je bilo dela veliko, smo se ga kar takoj po testiranju lotili. Pričeli smo z božičnim vzdušjem, ki je bilo kot nalašč za tisti dan. Učenci smo med seboj preverili, kaj vse smo prinesli, kar je potekalo brez posebnih zapletov, saj smo se za gradivo že vnaprej dogovorili. Vsak učenec pa je prinesel tudi kaj malega za posladek, da smo si lahko razdelili. Prinesli smo tudi družabne igre, ki so bile nadvse zabavne.

Zaradi poznega začetka smo morali kar hitro po malico. Kot vsako leto smo dobili majhen rogljiček v obliki parkeljca in kakav s priokusom božiča. Po naši mali pojedini smo se zares lotili dela. Razdelili smo se po skupinah, kot nam je najboljše ustrezalo. Sama sem se odločila pisati za pravice, kjer učenci vsako leto napišemo pismo otrokom, starejšim, družinam in nasploh ljudem, ki se jim dogaja krivica ter skušajo v svojih deželah uveljaviti pravico. Njihov življenjepis se vsem globoko vtisne v srca in ne moremo kar sedeti križem rok. Zato napišemo pisemca za te reveže in jim s tem pomagamo ter jih podpremo, da bi jim država pravično sodila. Ta pisma učitelji potem pošljejo državi. Samo z malo truda se lahko veliko spremeni.

Ostali, ki za pisanje niso bili tako zagreti, so raje vzbujali božični duh na kakšen drugačen način. Z božičnimi lučkami so pomagali okrasiti učilnico, izrezovali so snežinke, jelenčke in snežake, ter jih lepili na okna in vrata. Vse skupaj je bilo prelepo, še lepše pa je postalo, ko sta učiteljici, ki sta nas spremljali, začeli predvajati glasbo po naših željah. Tako smo v učilnico privabili še več božičnega veselja.

Trdo smo delali in dekorirali učilnico, zato pa smo tudi precej hitro končali. Tudi družabnih iger nismo prinesli zaman. Ko je bila učilnica tako čudovito okrašena, da lepše ne bi mogla biti, smo se igrali tako imenovano »flašo resnice«, pri kateri smo se neizmerno zabavali. Ta igra poteka približno takole:

Zavrtimo »flašo resnice« in tisti učenec, na katerega »flaš« (steklenica) pokaže, povleče kartico s kupčka. Na igralni kartici vedno piše en izziv in ena resnica. Igralec si izbere, kaj bo opravil - resnico ali izziv – ter nalogo opravi pred ostalimi soigralci. Resnice so bile zelo smešne in pekoče, izzivi pa še bolj vrtoglavi in zabavni. Igro smo se igrali zelo dolgo, vendar smo se je, tako kot vsake stvari, naveličali. Zato je naša razredničarka predlagala karaoke. Ta ideja je bila vsem neskončno všeč. Karaoke smo se z veseljem udeležili. Zraven smo predlagali tudi svoje želje pesmi, ki si jih želimo izvajati. Ob tem smo se neskončno zabavali, prepevali in plesali. Še učiteljici sta se na koncu pridružili ter sami predlagali kakšno pesem, saj imata tudi sami precej prazničnega duha.

Ob koncu nam je bilo vsem malo žal zaključka dne, vendar ob takšnem delovno božičnem dnevu res ni mogel biti nihče potr. Kot razred smo se še odpravili na kosilo, po tem pa domov, novim dogodivščinam naproti.

Katarina Kotnik, 8. c

Leontina Mihajlović, 8. d

TEHNIŠKI DAN

V petek, 3. 12., smo imeli tehniški dan. Ker smo letos devetošolci ponosni tutorji, smo za naše najmlajše izdelali božična darilca. Najprej smo z našo razredničarko izdelali angelčke iz papirja, ki jih lahko sami nekam obesijo. Prav tako smo ustvarili hiško iz papirja, v katero bomo dali nekaj sladkih dobrot. Veselimo se našega srečanja in komaj čakamo, da vidimo njihove vesele obraze. Poleg izdelovanja daril smo okrasili tudi našo učilnico. Bil je že čas, da jo polepšamo s snežnimi motivi. Ravno zaradi tega smo izdelali čudovite snežinke, ki zdaj krasijo naša okna. Ker smo se imeli zelo lepo, je čas hitro minil. Zadnjo uro smo lahko delali nekaj po želji, zato smo izkoristili ta čas, da se še nekaj novega naučimo. Pogovarjali smo se, kako novo leto praznujejo drugod po svetu.

Ogledali smo si par zanimivih posnetkov in o tem prebrali besedilo. Prav zanimivo je bilo videti, kako to poteka v Avstraliji!

Vanja Ljubomirović, 9. a

TEHNIŠKI DAN V 9. C

V petek, 3. 12. 2021, smo na osnovni šoli Franceta Prešerna Maribor imeli dan dejavnosti. Dan se je odvijal precej sproščeno in v duhu prihajajočih praznikov. 9. razredi smo imeli tri delavnice in smo v šolo prišli malo kasneje, in sicer ob 9.30. Najprej smo z našo razredničarko izdelovali darilne škatlice za naše prvošolce. Škatlice so bile v obliki hišic, v katere bomo

spravili majhno presenečenje. Naslednjo uro smo z drugo učiteljico izdelali tudi angelčke iz prepogibanega papirja, ki smo jih okrasili s poljubnimi dodatki, navadno pentljami.

Tudi te bomo podarili našim prvošolcem. Na zadnji delavnici smo izdelali preproste vendar čudovite okraske, s katerimi smo pridno okrasili okna naše učilnice in nekatera

okna na hodniku. Za konec pa smo pripravili talente, na katerih smo imeli tri točke. Za prvo točko so nekateri plesali račke, ki smo se jim kasneje pridružili vsi in skupaj zaplesali.

Drugo točko je imela naša sošolka, ki nam je zaigrala lepo pesem na kitaro.

Zadnjo točko pa sta imela dva sošolca, ki sta nam zapela pesem. Vse nastope je popestril aplavz nas gledalcev. Seveda pa talenti niso mogli ostati brez zmagovalca. Po dolgi presoji gledalcev smo dosegli izenačenje med prvim in zadnjim nastopom. Na koncu smo se odločili, da so zmagovalci plesalci račk, ki so dobili tudi nagrado. Dan je ob dobri družbi, izdelovanju, petju in plesanju hitro minil.

Irina Kesić, 9. c

cimetove rolice

LISTNATO TESTO:

- 250g moke
- 260g masla
- 0,5 dl vode
- 1 čajna žlička soli

lahko tudi že v naprej pripravljeno listnato testo iz trgovine.

1. POSODA:

- 170g masla narezanega na kočke.
- Dodamo 100g moke.
- Maso xneletemo, da dobimo mehko masleno teksturo.

2. POSODA:

- Enako napravimo x preostalimi sestavinami.

Masi ovijemo v prozorni foliji in damo v hladilnik xa 15-20 min.

3. VALJANJE:

- Manjšo testo položimo na večjo in razvaljamo. Pustimo, da vzhaja.
- Večkrat prepognemo testo in pustimo postopek

CIMETOV NADEV:

- 20 g kokosovega olja ali masla
- 75 g rjavega sladkorja
- Veliko cimeta!

- Maslo/olje stopimo, polek xmešamo sladkor in cimet.
- Nato nadev enakomerno namažemo na testo.

• Testo xavijemo v spiralo

- Spiralo narežemo na enakomerne koščke.

• Položimo jih v pekač in pustimo, da vzhajajo vsaj 30 minut.

- Nato jih damo peči v pečico xa približno 20 min na 180°C.

PIKA NA I:

- 128 g sladkorja v prahu
- 4 jedilne žlice limoninega soka - stisnjene limone

Xmešamo v posodi in prelijemo na se tople rolice, ravno iz pečice.

ALI

- Stopimo kuhinjsko čokolado in xmešamo x nekaj kave (po okusu)

Vanja K. 9.c

Vanja Kovačević, 9. c

OKRAŠEVANJE BOŽIČNE SMREKICE V AVLI ŠOLE NA RAZREDNI STOPNJI

Koledarsko leto se počasi izteka in zakorakali smo v zadnji mesec, ki je zelo praznično obarvan. Na ta mesec smo se v oddelkih podaljšanega bivanja pričeli pripravljati že malo prej. Izdelali smo okraske, ki sedaj krasijo božično smrekico v avli šole na razredni stopnji. Okraske smo izdelali na zelo preprost način. Venček iz stiropora smo poljubno ovili z belo in rdečo volno. Nato smo dodali mašno zlato barvo in zlato zvezdice, ki so poskrbele, da so naši venčki zasijali v vsej svoji podobi in s tem dobili končni izgled

Božično smrekico smo okrasili v petek, 3. 12. 2021. Z okrašeno smrekico je vzdušje na šoli tako postalo še bolj praznično in v pričakovanju božično-novoletnih počitnic.

Zapisala Mateja Kucljak, učiteljica v OPB

BOŽIČ

Božič kmalu bo prišel,
sneg pa je skoraj že skopnel.

Četrta svečka že gori,
prihajajo pa k nam sani.

Lučke se v temi zableščijo,
celotno vas razsvetlijo!

Zvonovi zazvonijo,
še božične pesmi zazvenijo.

Jelenčki ponoči priletijo,
darila pod jelko pustijo.

Otroci zjutraj se zbudijo,
in se skupaj z družino radostijo!

Pia Colnarič, 7. b

Dragi starši!

Naj si še tako zakrivamo oči ali se delamo kot, da se nas vse skupaj prav nič ne tiče, se naša realnost trenutno močno spreminja in te spremembe vplivajo na vse nas. Individualizacija in izolacija povečujeta razdalje med nami, zato zlahka pozabimo, da obstajajo ljudje, ki imajo manj sreče od nas. Klišejsko je uporabljati praznični čas, da bi se spomnili na prikrajšane, ampak to obdobje, čeprav je za večino čas veselja, za marsikoga stisko le še poglobi.

Najpomembnejša vrлина, ki vzdržuje človečnost v nas, je solidarnost – imeti empatijo in se vživeti v drugega ter priskočiti na pomoč pomoči potrebnim. Vsak otrok, ki mu starši ne morejo zagotoviti vsega, kar potrebuje, je poraz za našo družbo kot celoto. Medtem ko se pod nekaterimi novoletnimi jelkami bohotijo kupi bleščavih daril, si druge matere razbijajo glavo, kako vsaj malo popestriti jedilnik na božični večer.

Srečo imamo, da živimo v državi, ki je čista, varna in še vedno tudi socialna, vendar ne smemo pozabiti, da nič od tega ni samoumevno in je trajalo stoletja, da smo si današnje pravice pridobili. Žal jih lahko izgubimo veliko hitreje. Ne smemo se zanašati na neko abstraktno oblast, da bo poskrbela za nas in nam vse servirala na pladnju; vsak od nas je pomemben in vsako dejanje šteje. Če se bomo vsi odpovedali samo delčku lastnega pohlepa in želje po več ter podarili majhen delež tega, kar imamo, bo svetloba, ki obdaja naš svet, zasijala močnejše.

Z donacijo v šolski sklad boste pomagali socialno ogroženim, hkrati pa prispevali k izboljšanju standarda pouka za vse učence, tudi za vašega otroka. A to ni dovolj; bodite pozorni, ali kdo iz vaše bližine potrebuje pomoč, odprite oči in prepoznajte krivice, ne stojte ob strani, ampak ukrepite.

Želim vam tople praznike in naj nam leto 2022 prinese čim več več miru.

Jan Bilodjerič

Podatki za nakazilo sredstev Šolskemu skladu.

e plačnika UPN QR - potrdilo

men in rok plačila

Plačilo za šolski sklad

Znesek
EUR

AN in referenca prejemnika

SI56 0127 0603 0667 846

SI0000036

re prejemnika

OSNOVNA ŠOLA FRANCETA PREŠERNA
ŽOLGARJEVA ULICA 2
2000 Maribor

Koda QR

IBAN plačnika

Referenca plačnika

Ime, ulica in kraj plačnika

Znesek
EUR

Datum plačila

Polog Dvig

Koda namena Namen plačila

CHAR Plačilo za šolski sklad Rok plačila

IBAN prejemnika

SI56 0127 0603 0667 846

Referenca prejemnika

SI00 00036

Ime, ulica in kraj prejemnika

OSNOVNA ŠOLA FRANCETA PREŠERNA
ŽOLGARJEVA ULICA 2
2000 Maribor

HVALA!

MALO TEGA, MALO ONEGA

SNEŽNA NESREČA

Bil je ponedeljek in končno sem končala s poukom. Moja zadnja ura je bila glasbena umetnost. S sošolko sva odšli iz razreda, vzeli sva vsaka svojo jakno in čevlje iz garderobe ter odšli po stopnicah dol v jedilnico. Ta dan so bili za kosilo mesni kaneloni. Ker tega nimam preveč rada, sem hitro končala s kosilom, nisem se pa najedla. Odšli sva iz jedilnice v garderobo, da se obujeva in greva ven. Zunaj je bilo veliko najinih sošolk in sošolcev. Ker je ostalo še nekaj snega, so smo se začeli vsi kepati. Bilo je zabavno, dokler nisem enemu od sošolcev vrgla kepo snega v jakno. Tako se je razjezil, da mi je zabrisal kepo v obraz tako močno, da mi je prerezal ustnico. Bala sem se, da mi je zlomil očala ali pa poškodoval zobe. Na srečo so bila moja očala in zobje v redu, čeprav so bila moja očala umazana. No, kakorkoli že, moja ustnica je še vedno krvavela pa še malo otečena je bila, zato sva se s sošolko pohecali, da sem dobila brezplačni botox oz. plastično operacijo. Rekla mi je, da si naj dam malo snega na ustnico in to sem tudi naredila, moji sošolci pa so me samo čudno gledali. Ni se nama več dalo biti tam, zato sva šli v trgovino Špar, kje sva si za 50 centov kupili dve kislici. Potem sva šli do njene hiše, kje si je ona vzela še več denarja, da bi šli spet v Špar in si kupili nekaj boljšega. Kupili sva si dve čokoladici Kinder bueno, za katera se nisva mogli odločiti, ali bi raje belega ali črnega. Na koncu sva si vzeli belega. Na poti domov sva se pogovarjali in tukaj se moj ponedeljek dejansko konča. No, vsaj ta zabavni del.

Amna Šehić, 8. b

SLOVENŠČINA V VSAKDANU

Slovenščina je jezik, s katerim lahko natančno in pregledno pojasnimo razne pojave, opišemo dogodke ali razložimo nerazumljive pojme. Govorimo jo predvsem ljudje, ki živimo v Sloveniji.

Kljub temu da lahko v slovenščini brez zapletov pojasnimo stvari iz vsakdanjega življenja, se v veliko primerih zgodi, da slovenščine ne srečamo tam, kjer bi jo želeli. Kljub temu da smo v Sloveniji, na mnogih izdelkih v trgovinah ne najdemo slovenskih navodil. Slovenskega jezika ne najdemo tudi v avtomobilski navigaciji, na kavomatih, vtičnicah in nasploh na spletu. Na vseh področjih se slovenščine ne da uveljaviti, lahko pa bi jo vključili tam, kjer je to mogoče. Poskrbeti moramo, da bo v prihodnosti slovenščina nič slabše razvit jezik, kot je danes.

Glede na sodobni čas, kjer najstniki večino svojega časa preživijo na spletu oziroma spletnih omrežjih, lahko predvidevamo, da bo v slovenščino stopilo vedno več tujk. Mladi se v sodobnem času pogovarjajo v glavnem v slovenščini, vendar vmes uporabljajo besede, ki izvirajo iz drugih jezikov (npr. angleščine, ki se največkrat pojavlja na spletnih omrežjih).

Jezik je živ organizem, zato se mu je dovoljeno spreminjati. Paziti bi morali le, da skozi stoletja osnovni jezik, v našem primeru slovenščina, ne bo izzvenel.

Maša Koban, 9. c

Irina Nežić, 7. a

OBČINSKO PRVENSTVO V ODBOJKI ZA STAREJŠE DEKLICE!

V četrtek, 25. 11. 2021, se je pričelo občinsko šolsko prvenstvo v odbojki za starejše deklice za šolsko leto 2021/2022. Naše deklice so sodelovale na turnirju štirih ekip na OŠ BOJANA ILICHA in so prepričljivo ugnale vse svoje nasprotnice. V prvi tekmi so premagale učenke z OŠ Draga Kobala, v drugem kolu pa so slavile brez težav tudi proti domačinkam, obakrat z rezultatom 2:0. Tretjo zmago z 2:0 so dosegle brez borbe, saj se OŠ Leona Štuklja ni udeležila tekmovanja.

Tako so osvojile 1. mesto v svoji skupini in se s tem uvrstile na finalni turnir najboljših štirih ekip v občini Maribor. Ob tem uspehu si naše deklice seveda zaslužijo iskrene čestitke.

Za OŠ FRANCETA PREŠERNA so igrale: kapetan JERNEJA POGOREVC (9. b), BRINA ŠPRAH (9. c), LANA BERNARD in ANA MUNDA (obe učenki 8. b), IRINA NEŽIĆ (7. a), DELILA TRGALOVIĆ (7. b) ter EMA PERNEK STAJNKO (8. d).

Zapisal mentor Branko Koradžija

ZELENA HIMNA

Življenje na Zemlji lahko je dolgo ali kratko,
a nima smisla, če ni sladko.

Zato se ozrimo!

Vse je onesnaženo, a le redko opaženo.

Ne zavedamo se, kaj nas pesti,
ampak le gledamo druge ljudi.

Povsod izumirajo živalske vrste
in drevesa lahko preštejemo samo še na prste.

Zato pustimo doma avtomobile in tovornjake,
razširimo ekološke letake!

V šolo in službo pojdimo s kolesom
in dan zaključimo s plesom.

Poberimo smeti, odpadke
in naše nagrade bodo sladke.

Dobili bomo lepši svet,
zaživela bo narava spet.

Potrudimo se po najboljših močeh,
da ne bomo na koncu pristali na tleh.

Da bomo danes, jutri in vedno
spali mirno in ne živeli bedno.

Svet je le svet,
zato poskrbimo za naš planet.

Evita Zemljič, 7. d

PLETENJE ZAPESTNIC V ODDELKU PODALJŠANEGA BIVANJA

Novembrske dni smo si četrtošolci in petošolci krajšali čas v oddelku podaljšanega bivanja s pletenjem zapestnic. Opremili smo se z volno različnih barv in z načrtom različnih vzorcev, ki smo jih preizkusili v praksi. Preizkusili smo spiralni vzorec na eno nitko, spiralni vzorec na več nitk,

pletenje kitk in pletenje s pomočjo kartona. Sprva smo pletli samo v razredu, kmalu pa se je ta dejavnost razširila še na igrišče. Pri delu smo se vsi zabavali in dobro razmigali naše prste.

»Pri pletenju sem vedno izbral svetle barve, ker je potem nastal lep vzorec. Najlepša zapestnica mi je bila najdebelejša, ki sem jo spletel iz osmih nitk.«

Matija, 4. b

»Zapestnico sem podarila babici za rojstni dan. Izbrala sem temno modro, svetlo modro in sivo barvo. Spletla sem jo s pomočjo kartončka.«

Sara, 4. b

»Naučila sem se, da lahko zapestnice pletem na več različnih načinov. Najraje sem z nitk pletla kitke.«

Jana, 4. b

»Spletla sem si 10 zapestnic. Barve so mi bile zelo všeč. Zapestnice sem podarila prijateljicam in obema bratoma.«

Djellza, 4. b

»Zapestnico je bilo prav fajn plet in zelo lepe so nastale.«

Aleksia Katarina, 4. c

»Zelo rad pletem in tudi drugače se zelo rad ukvarjam z različnimi ročnimi spretnostmi. Spletel sem dve zapestnici.«

Tilen, 4. c

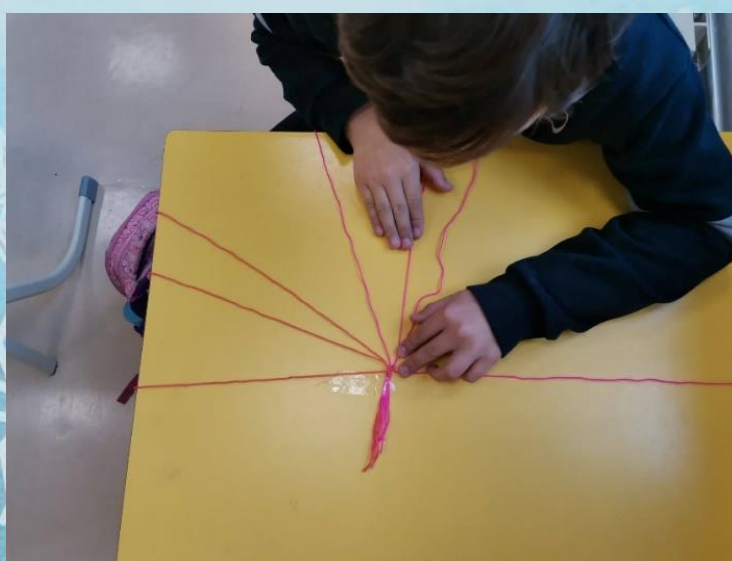
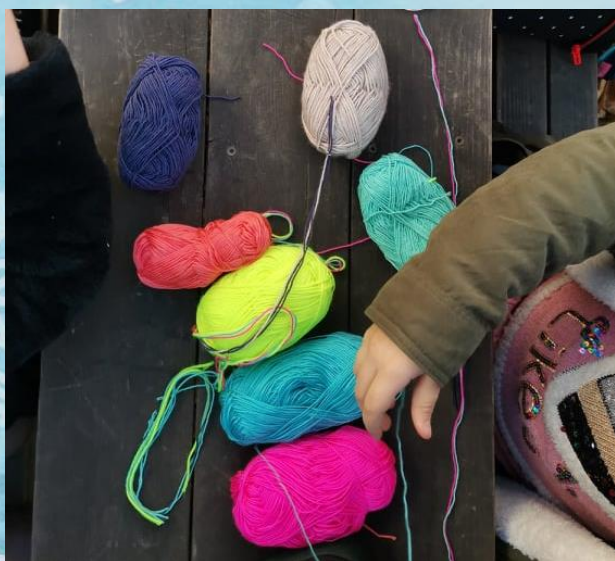
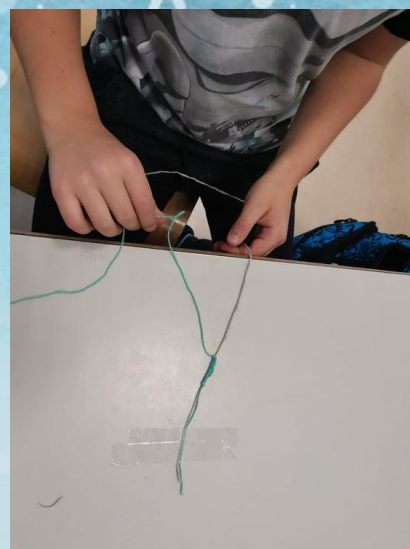

»Če ti je bilo dolgčas, si lahko pletel zapestnice in potem ti ni bilo več dolgčas. Bilo mi jih je res zabavno plesti.«

Gaja, 4. c

»Zelo všeč mi je bilo, da smo pletli zapestnice. Zapestnici sem dal svoji mami in informatorki.«

Rrezon, 5. c

Zapisala Mateja Kucljak, učiteljica v OPB

ČAROVNIČINA VOTLINA

Lucija, Kajetan in Ula nedeljsko jutro preživljajo na jasi in se igrajo. Nato so se odpravili v čarobni gozd. Tam so se izgubili. Vstopili so v čarovničino votlino.

Prestrašeni so hodili po votlini in tedaj so zagledali zelenkasti lučki. Prestrašili so se in skoraj zbežali ven. A Ula je opazila, da je to črna muca.

Mimo je švignila rjava metla in na metli čarovnica. Vsi so začeli teči iz votline, a Lucija se je spotaknila ob kamen. Kajetan in Ula sta padla na Lucijo.

Čarovnica jih je opazila in odletela do njih. Čarovnico je zanimalo, kdo so. Predstavili so se ji. Tudi čarovnica se je predstavila. Moje ime je Čičimula.

Povedali so ji, da so se izgubili v gozdu. Čičimula je odletela do omare s steklenicami. Iz nje je vzela rdeč, zelen in rumen napoj. Zmešala jih je in nastal je temno moder napoj, nato mu je dodala žabja kraka in malo čarobnega praška.

Naročila jim je, naj to popijejo ob sončnem zahodu. To so tudi storili in zaspali.

Zbudili so se v postelji in bili veseli.

Sara Puhek, 5. d (Podružnična šola Razvanje)

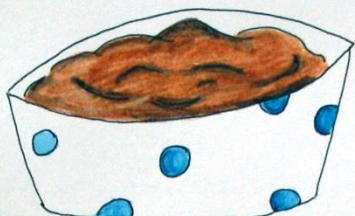

Dženita Mešič, 8. d

SARA 9B
PŠAJD

Medenjaki

Testo:

Jajca stepesh v sneg in vse sestavine skupaj zmešas v gladko maso.

* 70 dag

* 30 dag SLADKORJA

* 2 dl. MLEKA

* 4 JAJCA

* 1/2 ČAJNE ŽLIČKE

* 1 ŽLIČA SODE BIKARBONE

Testo lahko razvaljaš in z poljubnimi modelčki izrežeš

Ali naredi kepice z roko

* Peči 180-200°C

Dohler niso zlato rjavi.

Preliv: * 1 BELJAK
* SOK POL LIMONE
* 20 dag. SLADKORJA V PRAHU

- Posebaj zmiksaj beljak, dodaj limono in sladkor. Dodaj na medenjake

MOJA PRAVLJICA Z LIKI IZ ZNANIH PRAVLJIC

Nekoč, pred davnimi časi je živela deklica, ki ni bila večja od človeškega palca. Stanovala je v čudoviti hiši na začetku travnika pri prijazni gospe, ki jo je imela zelo rada.

Na drugem koncu travnika je bilo majhno račje gnezdo, v katerem je mama raca valila še zadnje jajce. Vsa druga so se že izlegla in iz njih so pričivkali mali rumeni rački. Končno se je začelo tresti še zadnje jajce in iz njega se je izkobacal zelo grd raček. Nihče ga ni maral, ker je bil tako grd. On pa je cele dneve prepeval.

In tukaj je še zadnji junak naše pravljice. Deklica, ki je prodajala vžigalice. Sedela je na klopi v bližnjem mestu in jih prodajala na vročem soncu. Bila je revna. S prodajo si je komaj zaslužila za kruh.

Nekega oblačnega dne je grdi raček pobegnil iz gnezda, ker so ga vsi jezili in se iz njega norčevali. Zbežal je po travniku naravnost do hišice, kjer je živela Palčica. Palčica je sanjarila, kako bo nekega dne plesala v reklami za kosmiče ali nekaj podobnega. Grdi raček je potrkal na vrata in prosil za malo hrane. Gospa, ki je skrbela za Palčico, mu je dovolila vstopiti in mu dala nekaj za pod zob. Raček je opazil Palčico in jo vprašal, o čem razmišlja. Odgovorila mu je, da hoče postati plesalka in nastopati. Raček ji je hotel pomagati. Prijazna gospa tudi ni imela nič proti, da odideta v svet nastopat.

Takoj naslednji dan sta odpotovala proti bližnjemu mestu. Tam sta opazila deklico, ki je prodajala vžigalice. Bila je bosa in revna. Pomislila sta, kaj bo, ko pride zima. Uboga deklica bi zmrznila od mraza. Odšla sta do deklice in jo vprašala, če ji lahko pomagata. Deklica se je strinjala. Palčica je plesala, grdi raček je pel, deklica pa prodajala. Odprli so še trgovino z glasbenimi in plesnimi pripomočki. Vsi so si uresničili sanje ter živeli srečno in premožno do konca svojih dni.

Mark Počkaj Majninger, 6. b

ZIMA

Sneg pada,
se na tleh nalaga.
Zima se začinja,
zdaj ne bo brezdelja.

Voda ledeni,
pokrajina se beli.
Gozd pokrit je z belo odejo,
otroci se v pokrajino zazrejo.

Ven na sneg hitijo,
ob delanju snežakov se smeji.
Ta zimska pokrajina je zelo lepa,
kot velika snežna kepa.

Brina Šprah, 9. b

IZLET Z LETALOM

Nekoč je živel čevljar, ki ni imel dela. Pomagal mu je njegov maček. Odpravila sta se v mesto po nova naročila. Za noge in nogice, šape in šapice, tace in tačice.

Sprehodila sta se do mizarja in za njun denar jima je naredil mizico za tržnico. Na velik kos papirja sta muc Rjavko in čevljar Miha z barvicami narisala velik rjav čevlj. Mizico sta postavila sredi mesta, risbo pa na mizo. Za denar sta si kupila več stvari za popraviljanje čevljev.

Čakala sta in čakala na tržnici. Čez čas sta zagledala moškega z raztrganimi čevlji. Čevljar Miha in muc Rjavko sta mu popravila čevlje. Od njega sta dobila deset grošev. Prišlo je še več ljudi in vsem sta popravila čevlje.

Zaslužila sta veliko denarja. Muc je dobil od prodajalca mleka še skodelico mleka. Z zasluženim denarjem sta si kupila letalski vozovnici. Spakirala sta svoje stvari v kovček in z letalom odletela na tedenski izlet v drugo državo.

Bila sta zelo srečna.

Sara Puhek, 5. d (Podružnična šola Razvanje)

Jasmina
Havziji

Jasmina Havziji, 8. c

TEKMOVANJE

Tako kot vsako leto so se tudi v tem šolskem letu učenci in učenke naše šole udeležili tekmovanja za Cankarjevo priznanje, katerega tema je letos Vedre bližine med nami. Na šolskem tekmovanju, ki je potekalo 9. 11. 2021, so učenci v svojih spisih razmišljali na temo izbranih knjig, in sicer:

4. in 5. razred:

Nataša Konc Lorenzutti: Kakšno drevo zraste iz mačka

6. in 7. razred:

Andrej Rozman Roza: Predpravlјice in popovedke in Josip Jurčič: Kozlovska sodba v Višnji Gori

8. in 9. razred:

Nataša Konc Lorenzutti: Gremo mi v tri krasne

Bronasta Cankarjeva priznanja za odlično napisana besedila so prejeli:

4. razred

Jakob Bergauer, 4. c

Maša Jovanovski, 4. a

5. razred

Deja Grahovec, 5. b

Taras Princl, 5. c

Sara Gradin, 5. c

Aleš Kralj, 5. d

Lan Šentjurc, 5. c

Val Kramar, 5. a

6. razred

Zala Kostanjevec, 6. d

Jure Korošec, 6. d

Ela Ristić, 6. b

Lana Vasić, 6. d

7. razred

Diana Benkovič, 7. d

Evita Zemljič, 7. d

Zala Zemljak, 7. b

Dimitrije Žunić, 7. b

8. razred

Ajda Cizl, 8. a (uvrstitev na občinsko tekmovanje)

Katarina Korpič, 8. a

Katarina Kotnik, 8. c

Neža Salaj, 8. c

9. razred

Vanja Ljubomirović, 9. a (uvrstitev na občinsko tekmovanje)

Anika Žnidaršič, 9. b

Maša Koban, 9. c

Vsem bralkam in bralcem, tekmovalkam in tekmovalcem iskreno čestitamo!

Zapisala mentorica Branka Arko

Ana Munda, 8. b

VEDRE BLIŽINE IN RAZLIKE MED KNJIGAMA

Andrej Rozman Roza, ki se je rodil v dvajsetem stoletju, in Josip Jurčič, ki se je rodil v devetnajstem stoletju, imata zelo podoben slog pisanja. Knjigi Predpravlјice in popovedke ter Kozlovska sodba v Višnji Gori sta humoreski in včasih sta tudi nesmiselni.

Povezavo sem našla med pravljico o gospodu Šilčku in med Kozlovsko sodbo v Višnji Gori. Pravlјice o gospodu Šilčku govorijo o njegovih nasvetih, ki jih je neprestano delil drugim. Po navadi so bili nasveti nesmiselni in niso pomagali, razen ko je gospod Šilček preprečil rop. Delil jih je vsem, največkrat pa svoji ženi. Zadrževal pa se ni, ko ga je kaj motilo pri drugih in so po njegovem mnenju potrebovali njegov nasvet. Kljub temu da je knjiga Predpravlјice in popovedke izšla leta 2015, knjiga Kozlovska sodba v Višnji Gori pa leta 1867, je med njima povezava. Gospod Šilček bi sodil tudi v knjigo Kozlovska sodba v Višnji Gori, saj sta obe pravljici smešni. Gospod Šilček bi pomagal pri sojenju, saj bi lahko delil svoje nasvete in bi se zgodba odvila čisto drugače. Povezani pa sta tudi po svoji nesmiselnosti, saj so kozla na primer topli po njegovi senci.

Iz knjige Predpravlјice in popovedke so mi najbolj všeč dogodki, ko je gospod Šilček skril denar, vendar ga je žena z lahkoto našla, ko si je gospod Šilček uničil lastno rojstnodnevno darilo in ko je nevede rešil rop. Iz knjige Kozlovska sodba v Višnji Gori pa so mi k srcu najbolj prirasli trenutki, ko je kozel Lisec želel ukrasti tuje zelje, ko si je kozlov lastnik želel, da bi on bil kozel in ko so kozla topli po senci. Po mojem mnenju so Višnjani in gospod Šilček smešni, ker imajo nenavadne ideje, misli in podobne stvari.

Jezika se tudi razlikujeta, saj sta knjigi izšli v različnih stoletjih. Jezik v Kozlovski sodbi je bil nenavaden in hkrati zanimiv. Takšen jezik so uporabljali včasih in so ga bili vajeni. Medtem ko je jezik v Predpravlјicah in popovedkah sodoben in bolj razumljiv. Jezikovno bližja mi je knjiga Predpravlјice in popovedke, saj mi je jezik bližje. Sporočilno bližja mi je tudi knjiga Predpravlјice in popovedke, saj ima tudi kakšne pametne pravljice, s skritim sporočilom.

Obe knjigi sta mi bili zelo všeč in z veseljem ju bom še kdaj prebrala, saj sta zanimivi in smešni.

Zala Zemljak, 7. b

ODMIK OD VSAKDANA

Vedre bližine med nami so pomembne. Če jih ne bi bilo, kaj bi nas povezovalo med seboj? Vsak posameznik jih je kdaj začutil. Tega se je lahko zavedal ali ne, pomembno pa je, da so bile prisotne. Na ta način jih začutijo tudi junaki v tej zgodbi.

Od tega, da jim je vse brezvezno, pridejo do stopnje, ko ugotovijo, da so jim določene reči resnično pomagale. Kako? Enostavno so se prepustili taboru, ki je bil dovolj oddaljen »od sveta.« Mladostniki so tam bili brez telefonov. Začeli so se zavedati realnosti. Ravno zaradi tega, ker so bili brez tehnologij, so imeli dovolj časa za premislek. Razmišljali pa so o težavah, ki so jih imeli. Z njimi se sooča veliko mladostnikov. To so zasvojenost, panični napadi, motnje hranjenja, nasilje v družini ... Vsak izmed njih se je nekaj naučil, drug drugemu so pomagali. Kadar si prepuščen samemu sebi, se razvijaš in napreduješ kot osebnost. Globoko v sebi razmišljaš o vsem, kar se ti dogaja. Vse koščke skušaš sestaviti nazaj, v boljše celoto. Imeli so veliko predsodkov, a vodje tabora, ki dovolj dobro poznajo človeško psiho, znajo na pravi način ravnati. V mislih mladostnikov se lahko skriva marsikaj. Na njih lahko vpliva vsaka »napačna beseda.« V tem primeru se vodje ne obnašajo preveč strogo, temveč pustijo mladostnika, da sam ugotovi svojo napako. Tudi to, do so jim sami povedali svoje zgodbe in izkušnje, je pozitivno vplivalo na njih. Lahko torej rečemo, da so bili »skrbniki zaprtih školjk.« O vsem tem je pisala pisateljica Nataša Konc Lorenzutti. Rodila se je 20. junija 1970, v Kranju. Končala je AGRFT v Ljubljani in nato poučevala na gimnaziji štirinajst let. Je mladinska pisateljica, piše pa tudi za odrasle. Kot je povedala v intervjuju z Gajo Kos, je knjiga nastajala eno leto. To je povsem logično, saj je vsebino črpala iz lastnega življenja. Opazovala je svoje učence, videla in slišala je veliko primerov... Ti najstniki se znajdejo prav »v treh krasnih.« V tehnologiji in video igrar so videli pobeg od težav, s katerimi se najprej niso hoteli soočiti. To je bila njihova tolažba. Zaskrbljujoče pa je, da v nekaterih trenutkih nastopi agresija. To se zgodi, ko si nemočen in ne veš, kaj bi naredil, kot kaže več primerov iz knjige (npr. Žan udari mamo).

Tako so na taboru odpravljali težave. Pogledali so okoli sebe, dobili veliko prijateljev in prišli v stik z realnim svetom. Kako internet slabo vpliva nate, lahko vidimo tudi, da je zaradi teh »popolnih ženskih figur« Valentina dobila motnje hranjenja ali pa, da se nekdo boji živali, kot je komar. Ampak zaradi vsega tega so tudi bili tam. Imeli so se lepo in se prijetno družili, njihovo psihično ali fizično stanje pa se je izboljšalo.

Uroš in Valentina sta glavni osebi. Zaradi dobro izbranih besed in natančnega pisanja pisateljice, že na začetku vidimo njuno povezanost. V tem mladinsko problemskem romanu je vsaka oseba postavljena s točno določenim namenom. Uroš se je bal tega, da drugi izvedo, da je na taboru. Ni bil tako zasvojen z računalnikom, ampak svoje težave vseeno ni hotel sprejeti. Od začetka je čutil nekaj do Valentine, a tega ni priznal zaradi svojega prijatelja. Veliko je razmišljal o vsem. Povezoval je dogodke iz svojega življenja z dogodki na taboru. Ugotovil je, da so njegovi problemi v primerjavi s problemi drugih manj pomembni. Spoznal je tudi, da njegova mama le ni tako »slaba« in da zanj zelo lepo skrbi. Težko se je prilagodil izgubi očeta, a ko je spoznal, da tudi Lucija nima mame, se je začel zavedati celotne situacije. Tudi Miloša, ki se je trudil nadomestiti njegovega očeta, ni maral.

Na koncu sta le izboljšala svoj odnos.

Kot sem že omenila, ima Valentina motnje hranjenja. S tem se je zelo težko borila. Bila je tudi na robu smrti. Za večino njenih težav je bil vzrok njen oče, ki že sam v otroštvu ni imel dobre očetovske figure. Vse to se je odražalo na njegovo vzgajanje Valentine in vse ostalo. Govoril ji je, naj ne je tolako, da se ne bo zredila in to je močno vplivalo nanjo. Ker v nekaterih situacijah ni vedel, kako naj ravna, je postal agresiven. Na koncu je čisto majhna stvar (očetu se je spraznila baterija na telefonu) vplivala na njun odnos. Takrat se je Valentina začela bati, da ga ne izgubi in ugotovila je, kako ga ima rada. Tudi ona opazuje vse dogajanje na taboru. Čutila je prav enako kot Uroš.

Urošev najboljši prijatelj Blaž je imel panične napade. Čeprav sta se kdaj skregala, sta se med taborom, ki je trajal dvanajst dni, zelo spoprijateljila. Blaž je bil drugačen kot Uroš, a ravno to je sprožilo tisto »njuno vez.« Ko sta morala delati na kmetiji, je bilo prav zanimivo. To ju je še bolj povežalo, Blaž je dobil več izkušenj. Kdo bi si mislil, na kakšne načine se bodo mladostniki zabavali. Bil je močno zaljubljen v Valentino in ji to zelo očitno tudi pokazal.

Žan je bil oseba, na katerega je tehnologija vplivala tako, da se je čisto zaprl vase. Uroš ga je tudi označil kot rastlino. To je bil njegov »obrambni sistem« oz. samo način, s katerim se je odzval. Imel je resne težave z zasvojenostjo, kar je pripeljalo do hudih posledic. Tabor mu je pomagal, da se odpre. Tako je tudi na koncu spregovoril in ko so ostali izvedeli njegovo zgodbo, so ga bolje razumeli.

Pisateljica je namesto poglavij uporabila dneve v tednu. Na odličen način (z različnimi narečji) je prikazala, da mladostniki prihajajo iz različnih koncev Slovenije. Dnevi so minevali, mladostniki pa spreminjali. Namesto svojih težav so zdaj imeli »pravo življenje.« Začutili so veliko razliko. Na ta način so se »ponastavili.« Prišli so izven svojih meja in pričakovanj ter tistega, kar bi sami sprejeli. Vsemu so se samo začeli prilagajati, kar se je izkazalo za najboljšo rešitev.

Podčrtana trditev v drugem odlomku me je pritegnila, saj so res takrat začutili, kaj pomeni živeti. S tem se strinjam. Včasih se res moraš odmakniti od vsakdana. V zameno pa dobiš tisto, kar si res zaslužiš.

Osebno sem na telefonu malo časa, ampak to zgodbo resnično razumem, saj živim v takem okolju, obkrožena z mladostniki in takšne primere srečam v svojem vsakdanu. Na žalost se vse to res dogaja. Zaradi primerov šolanja na daljavo, s katerimi se srečujemo, mi telefon takrat zelo pomaga. Ni pa mi potrebna nobena težava, da bi se odpravila v naravno, daleč stran od vseh. To vsi kdaj potrebujemo. Menim pa, da po tem taboru enako mislijo tudi ti mladostniki. Življenje poteka tudi z druge strani ekrana. Časa ne moreš ustaviti.

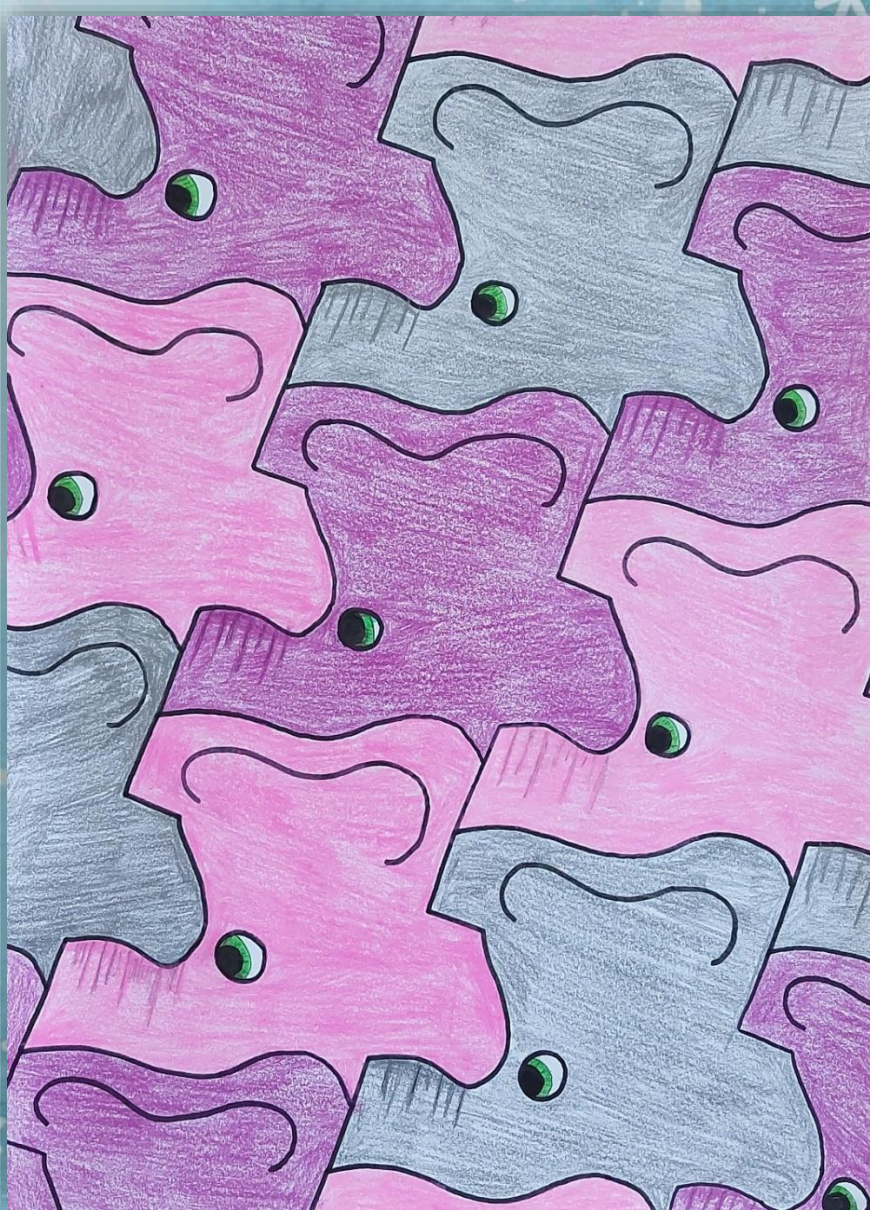
Knjiga me je resnično prepričala, saj sem se vanjo zelo poglobila. Slog pisanja me je pritegnil, pisateljica pa je napisala odlično zgodbo. Knjigo je izdala založba Miš. Spremno besedo sta napisala Petra Belina in Rok Gumzej. Vse je napisano tako, da bralca res pritegne. Če do zdaj ni seznanjen s težavami, ki jih imajo mladostniki, mu bo po branju knjige vse jasno. Izvedel bo, da na njihove težave vplivajo starši, tehnologija in še

marsikaj. Nataša Konc Lorenzutti je ravno zaradi tako dobrega pisanja prejemnica številnih nagrad. Z zgodbo nam približa razmišljanje mladostnikov (še posebej Valentine in Uroša, zaradi dveh opazovalnih kotov), njihovo vedenje in vsa dogajanje na taboru podrobno opiše in zaokroži v zgodbo, v kateri so se osebe spremenile na boljše.

Skozi to zgodbo so nam te bližine med nami še bolj razumljive. Ugotovimo, da obstajajo poleg tehnologij številni načini za zabavo. Tega pa se začnejo zavedati tudi osebe iz knjige. Te bližine so začutili sami.

Vanja Ljubomirovič, 9. a

Iva Turk, 9. a

ALI ZNAMO GOVORITI ANGLEŠKO AL NE?

»Knowledge of languages is the doorway to wisdom.« Roger Bacon (angleški učenjak, teolog in filozof)

V mesecu novembru so se osmošolci in devetošolci preizkusili v znanju angleškega jezika. Tekmovalo je osem devetošolk. Štiri med njimi so dobile bronasta priznanja. To so:

Anika Žnideršič

Ivana Josipović

Elma Iljazi in

Tina Ternjak

Osmošolci so bili pogumnejši, saj se jih je šestindvajset odločilo tekmovati. Najuspešnejši, teh je kar trinajst, so poželi bronasti priznanja:

Katarina Korpič

Sofija Boroja

Rinor Qovanaj

AnaMunda

Amna Šehić

Ajda Cizl,

Neža Salaj

Jaka Verhovnik

Klara Vinovrški

Rok Koban

Jasmina Havziji

Leontina Mihajlović in

Bine Mati Regvat

Vsem tekmovalcem iskreno čestitam za dosežen uspeh.

Marjetka Bunford Selinšek

(vodja aktiva anglistk)

Aiša Pekovšek, 9. a

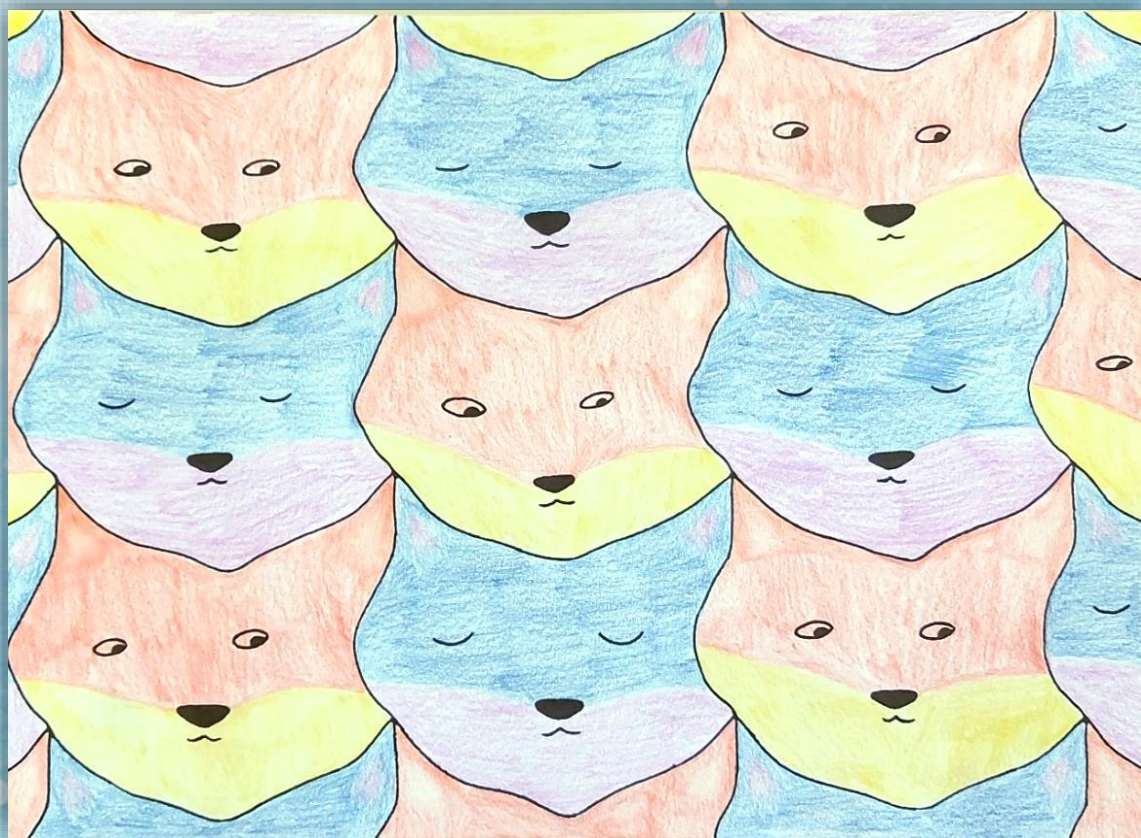
PRESENEČENJE ENA A

Več let sem si želela psa. Tudi moji starejši sestri sta si ga želeli. Starša sta nam govorila, da še moramo malo zrasti. Bila sem žalostna, ker nisem hotela čakati tako dolgo.

Nekega dne naju je s sestro poklicala mama in rekla, naj prideva do avta. Mama je rekla: »Spoznajta novega člana družine!« Pred nama se je pojavila majhna kosmata kepica. Začutila sem veliko veselje. Od sreče so mi pritekale solze. Nisem mogla verjeti, da je vse res. Srce mi je hitreje bilo in glasno sem vzklikala od sreče.

To je bil najboljši dan v mojem življenju.

Isabela Mudri, 4. a

Vanja Ljubomirović, 9. a

Ajda Cizl in Gloria Polc, 8. a

Naja Grobovšek Bilodjeric, 9. c

IZČRPANI, UTRUJENI POGLEDI

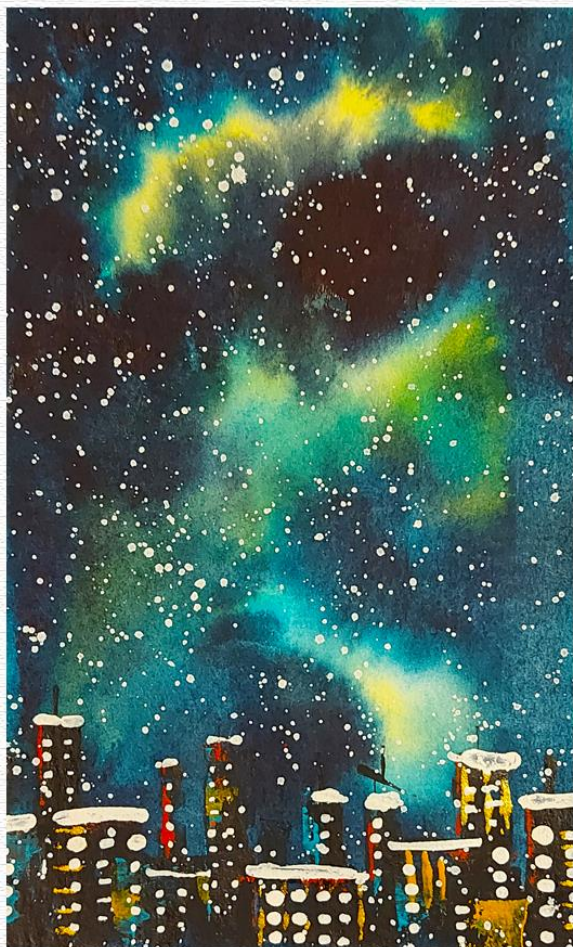
Veke vse težje in težje,
vse bolj izčrpan je obraz,
občutiti lahko je le mraz.

Toplina kot ogenj počasi ugaša,
hladnih vetrov ne prenaša.
Zob nihče več ne pokaže, so le za v revije in kolaže.

S težkimi koraki iščejo se izgubljeni prvaki,
za njimi ostajajo le snežne sledi,
čisto vsaka pa čez nekaj časa, v nove snežne vetrove zbledi.

Sofia Boroja, 8. b

... Predvsem pa z iskrivimi očmi opazujte
vse okoli sebe, kajti največje skrivnosti
so zmeraj skrite tam,
kjer jih najmanj pričakujemo.
Kdor ne verjame v čarovnijo, je ne bo nikoli našel.
(Roald Dahl)

Naj bo prihajajoče leto darežljivo
z iskrivostjo, zdravjem in prešernostjo.

Srečno 2022!

Učenci in kolektiv
OŠ Franceta Prešerna
Maribor

Ravnatelj
Damjan Pihler, prof.

PRISPEVKE ZA GLASILO SO ZBRALI UČENCI IN UČITELJI OŠ FRANCETA PREŠERNA MARIBOR

Mentorica/ lektorica/urednica: Jasmina Blažič

Lektorici: Katarina Kotnik, Lara Oblak

Oblikovanje: Radeja Rutar Lokar

DECEMBER/GRUDEN, 2021

Erasmus+

eTwinning

